Ev Hizmetlisinde Haftada Üç Gün

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay Hukuk Genel Kurulu	25.02.2026	Bozma

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2025/178	2026/123	506 s.K. m.3/D, 5510 s.K. m.6/c, m.86, 4857 s.K. m.4, m.13

ÖZET

Ev hizmetlisinin 1987-2013 çalışmasının tespiti davasında HGK, 2001 sonrasının haftada üç gün beyanıyla reddini eksik araştırma saydı; haftada üç gün ve üzeri çalışmanın sürekli kabul edileceğini, komşu tanıklar ve kargo saatleriyle kısmi/tam zamanlı ayrımı yapılmasını istedi.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/ev-hizmetlerinde-surekli-calisma-hizmet-tespiti-hgk-2026-123/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

Hukuk Genel Kurulu 2025/178 E. , 2026/123 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :İş Mahkemesi

SAYISI : 2023/539 E., 2024/151 K.

ÖZEL DAİRE KARARI : Yargıtay 10. Hukuk Dairesinin 10.05.2023 tarihli ve

2023/4722 Esas, 2023/5147 Karar sayılı BOZMA kararı

Taraflar arasındaki hizmet tespiti davasından dolayı yapılan yargılama sonunda İlk Derece Mahkemesince davalı ... yönünden davanın husumetten reddine, diğer davalılar yönünden davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Kararın davacı, davalılar ... ve ... mirasçıları ile Sosyal Güvenlik Kurumu vekilleri tarafından istinaf edilmesi üzerine Bölge Adliye Mahkemesince istinaf başvurularının esastan reddine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davacı, davalılar ... ve ... mirasçıları ile Sosyal Güvenlik Kurumu vekilleri tarafından temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 10. Hukuk Dairesince yapılan inceleme

sonucu bozulmuş, İlk Derece Mahkemesi tarafından Özel Daire bozma kararına karşı direnilmiştir.

Direnme kararı davacı, davalılar ... ve ... mirasçıları ile Sosyal Güvenlik Kurumu vekillerince temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan inceleme sonucunda, temyiz dilekçelerinin kabulüne karar verildikten sonra Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan gündem ve dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili; davalılar ... ve ...'a ait konut (ev) işyerinde 01.10.1987 tarihinde ev hizmetlisi olarak çalışmaya başlayan ve hâlen çalışması devam eden müvekkilinin en son aylık 950,00 TL ücret aldığını, sigortasının yaptırılmasını talep etmesi üzerine müvekkilinden bir takım belgeler alınarak kendisine sigorta kartı verildiğini, ancak sigorta sicil kartında yazılı sicil numarasının davalıların konutu ile ilgili olmadığını ve prim ödemesi de yapılmadığını ileri sürerek müvekkilinin 01.10.1987 tarihinden başlayıp hâlen devam eden hizmetlerinin tespitine karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

1. Davalılar ... ve müteveffa ... vekili; hak düşürücü sürenin geçtiğini, ayrıca davacının çalıştığını iddia ettiği taşınmazın maliki müvekkillerinden ... olduğundan diğer müvekkili yönünden husumet yokluğundan davanın reddi gerektiğini, öte yandan davacının müvekkili ...'a günlük ev işlerinde yardım ettiğini, ancak bu hizmetin süreklilik arz etmediğini, geçici çalışılan günlere ilişkin prim ödeme teklifinin davacı tarafından yeşil kartlı olması sebebiyle istenmediğini, çalışmaların varlığının kabulü hâlinde kısmi süreli olup olmadığının değerlendirilmesi gerektiğini, davacının müvekkili nezdindeki çalışmalarının 1995 yılından 2013 yılına kadar haftada birkaç gün 09.00-12.30 saatleri arasında olduğunu, davacının aynı dönemde başka konutlarda da gündelikçi olarak çalıştığını, sigorta bildirimi yapılan işyeri ile müvekkillerinin alakası olmadığını, işyerinin kapsam ve faaliyet durumu araştırılarak kanun kapsamında olmadığı dönem yönünden tespit yapılamayacağını belirterek davanın reddini savunmuştur.
2. Davalı ... (SGK/Kurum) vekili; tüm deliller araştırılıp toplanarak karar verilmesi gerektiğini belirterek davanın reddini savunmuştur.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

A. İlk Derece Mahkemesinin Birinci Kararı

İlk Derece Mahkemesinin 28.09.2017 tarihli ve 2014/18 Esas, 2017/457 Karar sayılı kararı ile; tanık beyanları ve davalı ...'ın duruşmadaki beyanları dikkate alındığında davacının 15.10.1987-13.11.2013 tarihleri arasında kesintisiz çalıştığı yönündeki iddiasının ispatlandığı, ancak davacının 11.06.2015 tarihli duruşmada 2001 yılından sonra haftada üç gün davalı işverenlere ait konutta çalıştığı yönündeki beyanı, Yargıtayın ev işlerinde üç günden fazla olan çalışmaların sigortalı çalışma sayılabileceği yönündeki kararları ile birlikte değerlendirildiğinde 2001 yılından sonraki çalışmaların sigortalı çalışma kapsamında değerlendirilmesinin mümkün olmadığı gerekçesiyle davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

B. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davacı, davalılar ... ve müteveffa ... ile Sosyal Güvenlik Kurumu vekilleri istinaf başvurusunda bulunmuştur.

C. Bölge Adliye Mahkemesinin Birinci Kararı

Bölge Adliye Mahkemesinin 28.02.2019 tarihli ve 2018/490 Esas, 2019/449 Karar sayılı kararı ile; davaya dahil edilerek davalı sıfatını alan ... yönünden hüküm kurulmamasının ve ayrıca komşu işyeri çalışanı olan tanıkların hizmet cetvelleri ile işyeri tescil ve vergi kayıtları getirtilmeksizin beyanlarının hükme esas alınmasının hatalı olduğu gerekçesiyle istinaf başvurularının kabulü ile ilk derece mahkemesi kararının kaldırılarak davanın yeniden görülmesi için dosyanın mahkemesine gönderilmesine karar verilmiştir.

D. İlk Derece Mahkemesinin İkinci Kararı

İlk Derece Mahkemesinin 11.01.2022 tarihli ve 2019/143 Esas, 2022/7 Karar sayılı kararı ile; davanın hak düşürücü süre geçmeden açıldığı, aynı apartmanda veya çevre iş yerlerinde mükellef veya sigortalı işçi olarak kayıtları bulunan tanıkların davacıyı davalılara ait ikamette hizmeti dolayısı ile tanıdığının anlaşıldığı, özellikle aynı apartmanda görevli olarak çalışan ... tarafından davacının çalışmasının doğrulandığı, diğer tanıkların anlatımlarının da çalışma ilişkisinin varlığını ortaya koyduğu, ancak 01.01.2001 tarihi ve sonrası çalışması yönünden yasal mevzuat ve Yargıtay içtihatları gereği haftanın yarısından yani üç günden fazla süre ile çalışma olması hâlinde ev hizmetlerinden kaynaklı hizmetin tespitinin talep edilebileceği gözetildiğinde davacının kendi beyanına istinaden bu dönem yönünden tespit talebinde bulunulamayacağı, davalı ... adına tescilli işyerinden yapılan bildirimin fiili çalışmadan kaynaklanmadığı gerekçesiyle davalı ... yönünden davanın husumet yokluğundan reddine, diğer davalılar yönünden davanın kısmen kabulü ile davacının 15.10.1987-31.12.2000 tarihleri arasında davalı ... ve ...'a ait ortak konutta hizmet akdi ile çalıştığının tespitine, fazlaya ilişkin talebin reddine karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

A. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davacı, davalılar ... ve ... mirasçıları ile Sosyal Güvenlik Kurumu vekilleri istinaf başvurusunda bulunmuştur.

B. Gerekçe ve Sonuç

Bölge Adliye Mahkemesinin 08.02.2023 tarihli ve 2022/1293 Esas, 2023/265 Karar sayılı kararı ile; mahkemenin vakıa ve hukuki değerlendirmesinde usul ve esas yönünden yasaya aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle istinaf başvurularının esastan reddine karar verilmiştir.

V. BOZMA VE BOZMADAN SONRAKİ YARGILAMA SÜRECİ

A. Bozma Kararı

1. Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davacı, davalılar ... ve ... mirasçıları ile Kurum vekilleri temyiz isteminde bulunmuştur.

2. Yargıtay 10. Hukuk Dairesinin ilâm başlığında tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; "....1.Talep edilen hizmet tespiti yönünden, mahkemenin kabule ve redde dair hükmü eksik inceleme ve araştırmaya dayalıdır.

2.Mahkemece yapılacak iş; yukarıda yapılan açıklamalar ışığında, eldeki davada, tüm dosya kapsamına göre davacının, davalılara ait evde temizlik, ütü ve yemek işine gittiği anlaşılmakta olup, eve komşu işyeri ve apartmanlarda uzun yıllar oturan ya da yakın yerlerde kayıtlara geçmiş çalışanlar (diğer evlerde çalışanlar, komşu market ve bakkal işleten ve çalışanları, sitede güvenlik görevlisi, v.b. olarak görev yapmış kişiler), tespit edilip tanık sıfatıyla beyanlarına başvurulmalı, kargo teslimlerinin hangi saatte yapıldığı araştırılmalı, bu şekilde çalışmanın kısmi veya tam zamanlı çalışmayı gerektirip gerektirmediği yöntemince araştırılmalı, toplanan tüm kanıtlar birlikte değerlendirildikten sonra karar verilmelidir.

2. Diğer taraftan, davacının 01.01.2001-21.11.2013 tarihleri arasındaki çalışmasının ev hizmeti yönünden anılan yoğunlukta çalışma ilişkisi kurulamadığından reddine karar verilmiş ise de yapılan araştırmasının eksik ve yetersiz olduğu, yukarıda yapılan açıklamalar ışığında yapılacak araştırma ile davacının 01.01.2001-21.11.2013 tarihleri arasındaki çalışmasının haftada 3 gün ve üzerinde olduğunun anlaşılması halinde sürekli çalışma olduğu, haftada 3 gün ve üzeri çalışma olmadığının anlaşılması halinde ise hizmet tespiti talebinin dava tarihi itibariyle 01.01.2001 öncesinin hak düşürücü süreye uğrayıp uğramadığı irdelenmeli ve sonucuna göre karar verilmelidir.

3. Mahkemenin kabul gerekçesinde de belirtildiği üzere, davacının davalı ... yanından yapılan bildirimin fiili çalışmaya dayanmadığının anlaşılması halinde buradan yapılan bildirimlerinde iptali gerektiği gözetilmemesi bozma nedenidir..." gerekçesiyle karar bozulmuştur.

B. İlk Derece Mahkemesince Verilen Direnme Kararı

İlk Derece Mahkemesinin ilâm başlığında tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; önceki gerekçe tekrar edilmek suretiyle direnme kararı verilmiştir.

VI. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar

Direnme kararına karşı süresi içinde davacı, davalılar ... ve ... mirasçıları ile Kurum vekillerince temyiz isteminde bulunulmuştur.

B. Temyiz Sebepleri

1. Davacı vekili, müvekkilinin sigorta başlangıç tarihinin hatalı tespit edildiğini, bozma kararının gerekleri yerine getirilmeden eksik inceleme ile hüküm kurulduğunu, haftada 3 gün çalışan ev hizmetlisinin sigortalı sayılmayacağına dair yasal bir düzenleme olmamasına rağmen bilirkişi tarafından hatalı değerlendirme yapılarak müvekkilinin duruşmadaki beyanı esas alınıp 2001 yılı sonrası çalışmalar yönünden red kararı verilmesinin doğru olmadığını, yasal düzenlemede ayda 10 gün ve fazla çalışmadan bahsedildiğini, 5510 sayılı Kanun'un Ek 9. maddesi gereğince 10 günden

az çalışmanın da iş kazası ve meslek hastalığı primi ödenmesi için tespiti gerektiğini belirterek reddedilen kısım yönünden direnme kararının bozulmasını talep etmiştir.

2. Davalılar ... ve ... mirasçıları vekili, davacının tespit talep ettiği tarihlerde sigortalı çalışması olmadığı hâlde Kurum kayıtları ile çelişen tanık beyanlarına göre karar verilmesinin hatalı olduğunu, bozma kararında belirtilen deliller toplanmadan karar verildiğini, sağlık durumu nedeniyle beyanına itibar edilemeyeceği ileri sürülen davalı ...'ın beyanlarına itibar edilemeyeceğini, husumetli apartman görevlisi dışında çalışmayı ortaya koyan tanık beyanı bulunmadığını belirterek direnme kararının bozulmasını talep etmiştir.

3. Davalı Kurum vekili, Kurum kayıtlarında davacının tespit talep ettiği tarihte herhangi bir sigortalı çalışmasının görünmediğini, işyerinin kanun kapsamında olup olmadığına, kanun kapsamına alınacak nitelikte bulunup bulunmadığına dair delil sunulmadığını, Kurum kayıtları ile çelişen tanık beyanlarına itibar edilmesinin usul ve yasaya aykırı olduğunu belirterek direnme kararının bozulmasını talep etmiştir.

C. Uyuşmazlık

Direnme yoluyla Hukuk Genel Kurulu önüne gelen uyuşmazlık; davacının davalılar ... ve ... yanında ev hizmetlerinde geçen hizmetlerinin tespitine ilişkin açtığı davada, Mahkemece kabule ve redde dair verilen hükümlerin eksik araştırma ve incelemeye dayalı olup olmadığı, buradan varılacak sonuca göre bozma kararında belirtilen araştırma ve inceleme yapılarak kabul edilen kısım yönünden davacının çalışmasının kısmi veya tam zamanlı çalışmayı gerektirip gerektirmediğinin ve reddedilen kısım yönünden ise davacının bu dönemdeki çalışmasının haftada üç gün ve üzerinde olduğunun anlaşılması hâlinde sürekli çalışma olduğu, haftada üç gün ve üzeri çalışma olmadığının anlaşılması durumunda ise 01.01.2001 tarihinden önceki hizmet tespiti istemi yönünden hak düşürücü sürenin geçip geçmediğinin irdelenerek sonucuna göre karar verilmesinin ve ayrıca davacının davalı ... adına tescilli işyerinden Kuruma yapılan bildirimin fiili çalışmaya dayanmadığının anlaşılması hâlinde yapılan bildirimlerin iptalinin gerekip gerekmediği noktasında toplanmaktadır.

D. Gerekçe

1. İlgili Hukuk

1. 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun (5510 sayılı Kanun)3, 6, 86/9, geçici 7/1. maddeleri.

2. Mülga 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu'nun (506 sayılı Kanun) 2, 6, 9, 10, 79/ 10... . maddeleri.

3. 4857 sayılı İş Kanunu'nun (4857 sayılı Kanun) 4, 8, 10, 13... . maddeleri.

2. Değerlendirme

1. Uyuşmazlığın çözümü için öncelikle, ev hizmetleri ile ev hizmetlerinde çalışanlar yönünden mevzuatın incelenmesi gerekmektedir.

2. Bilindiği üzere iş mevzuatı yönünden ev hizmetlerinin, gerek mülga 1475 sayılı İş Kanunu'nun 5. maddesinin 4. fıkrasında, gerekse 4857 sayılı Kanun'un 4. maddesinin 1. fıkrasının (e) bendinde yer alan hükümler ile bu Kanunların uygulama alanı dışında bırakıldığı görülmektedir.

3. Sosyal güvenlik mevzuatı açısından ise gerek mülga 506 sayılı Kanun gerekse 01.10.2008 tarihinde yürürlüğe giren 5510 sayılı Kanun kapsamında sigortalı olabilmek üç temel koşula bağlanmıştır.

4. Bu koşullar; hizmet akdi ile çalışma, işin işverene ait işyerinde yapılması ve mülga 506 sayılı Kanun'un 3 ve aynı yöndeki 5510 sayılı Kanun'un ise 6. maddesi kapsamında sigortalı sayılmayanlar arasında olmamak olarak sıralanabilir.
5. 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu'nun 3. maddesi sigortalı sayılmayanları; diğer bir ifade ile anılan Kanun kapsamına alınmayanları düzenlemiş olup anılan Kanun'un "Sigortalı sayılmayanlar" başlıklı 3. maddesi uyarınca:

"Aşağıda yazılı kimseler bu kanunun uygulanmasında sigortalı sayılmazlar:

...

D) (Değişik: 11/8/1977 - 2100/1 md.) Ev hizmetlerinde çalışanlar (ücretle ve sürekli olarak çalışanlar hariç)..."

6. Yine 01.10.2008 tarihinde yürürlüğe giren 5510 sayılı Kanun'un "Sigortalı sayılmayanlar" başlıklı 6. maddesi uyarınca;

"...Bu Kanunun kısa ve uzun vadeli sigorta kolları hükümlerinin uygulanmasında;

...c) (Değişik: 17/4/2008-5754/4 md.) Ev hizmetlerinde çalışanlar (ücretle ve sürekli olarak çalışanlar hariç)...4 üncü ve 5 inci maddelere göre sigortalı sayılmaz.".

7. Buna göre ev hizmetleri, mülga 506 sayılı Kanun'un ilk hâlinde kanun kapsamı dışında bırakılmış iken 24.08.1977 tarihli ve 16037 sayılı Resmî Gazetede yayımlanarak 24.11.1977 tarihinde yürürlüğe giren 11.08.1977 tarihli ve 2100 sayılı Kanun'un 1. maddesi ile mülga 506 sayılı Kanun'un 3. maddesinin (D) bendinde yapılan değişiklik uyarınca ev hizmetlerinde "ücretle ve sürekli çalışanlar" anılan maddede yer alan istisnalar kapsamından çıkarılmış, 5510 sayılı Kanun'un 6. maddesi ile de aynı yöndeki uygulamaya devam edilmiştir.

8. Ancak 10.09.2014 tarihli ve 6552 sayılı Kanun'un 55. maddesi ile 5510 sayılı Kanun'a "ev hizmetlerinde çalışanların sigortalılığı" başlıklı Ek 9. madde ilave edilerek 01.04.2015 tarihinde yürürlüğe girmiş, 21.03.2018 tarihli ve 7103 sayılı Kanun'un 68. maddesi ile de madde başlığı "Ev hizmetlerinde çalışanların sigortalılığı ve konut kapıcılığı" olarak değiştirilmiştir. Buna paralel olarak 6552 sayılı Kanun'un 40. maddesiyle 5510 sayılı Kanun'un sigortalı sayılmayanları düzenleyen 6. maddesinin (c) bendinde yer alan "(ücretle ve sürekli olarak çalışanlar hariç)" ibaresi "(Kanunun ek 9'uncu maddesinin ikinci fıkrası kapsamında sigortalı olanlar ile ücretle aynı kişi yanında ay içinde 10 gün ve daha fazla süreyle çalışanlar hariç)" şeklinde değiştirilmiş ve bu değişiklik de 01.04.2015 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

9. Somut olayda tespiti istenen dönem 6552 sayılı Kanun değişikliği öncesi olduğundan 506 sayılı Kanun'un 3. ve aynı yöndeki 5510 sayılı Kanun'un 6552 sayılı Kanun ile değiştirilmeden önceki düzenlenen 6. maddesi kapsamında değerlendirme yapılmalıdır.

10. Görüldüğü üzere anılan maddeler uyarınca ev hizmetlerinde çalışanların ücretle ve sürekli olarak çalışanlar hariç bu Kanunların uygulanmasında sigortalı sayılması mümkün değildir.

11. Sigortalı sayılmak için, ücret ve sürekli çalışma birlikte arandığından her iki koşulun da gerçekleşmiş olması gerekir. Hizmet karşılığı ücret alınmıyorsa veya ücret alınmakla birlikte çalışmada süreklilik yoksa bu tür çalışmayı sigortalı çalışma olarak kabul etmek olanaklı değildir.

12. Sürekli çalışma kavramı yönünden uygulamada, haftanın çoğu ev işlerinde geçirilmiş ve çalışma bir süre devam etmişse bu çalışma sigortalı çalışma olarak değerlendirilmekte, süreklilik için çalışmanın belli bir yoğunluğa ulaşması aranmaktadır.

13. Mülga 506 sayılı Kanun ile 5510 sayılı Kanun uyarınca "iş" tanımı açık olup burada "iş" ev hizmetidir. Bu nedenle ölçü, işin niteliği değil ev işinde çalışanın, bu işte ne kadar süre çalıştığıdır. Ev işlerinde çalışma devamlı ise sürekli sayılacak, devamlılık yoksa iş belirsiz aralıklarla geçici olarak ya da çağrı üzerine yapılıyorsa süreksiz sayılacaktır.
14. Nitekim Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun 15.02.2022 tarihli ve 2021/(21)10-230 Esas, 2022/125 Karar ile 05.02.2014 tarihli ve 2013/10-2280 Esas, 2014/65 Karar sayılı kararlarında da aynı ilkeler benimsenmiştir.

15. Öte yandan uyuşmazlığın çözümü yönünden tam süreli ve kısmî süreli iş sözleşmesi kavramlarına değinilmelidir.

16. Tam süreli iş sözleşmesi, işyerindeki haftalık ve günlük çalışma sürelerine uygun olarak tam çalışma esasına dayalı çalışmayı öngören iş sözleşmesi olup kısmî süreli iş sözleşmesi ise haftanın tamamında değil belirli günlerinde tam gün veya haftanın her günü belirli bir süre veya haftada bir ya da birkaç gün belirli bir süre çalışılmanın kararlaştırıldığı sözleşmedir.

17. Mülga 1475 sayılı İş Kanunu'nda kısmî süreli iş sözleşmesine yer verilmemiş olup Kanun'un 61. maddesinin ilk şeklinde genel olarak iş süresinin haftada en çok 48 saat olduğu ve bunun haftada 6 iş günü çalışılan işlerde günde 8 saati geçmemek üzere ve Cumartesi günleri kısmen veya tamamen tatil edilen işyerlerinde haftanın çalışılan günlerine eşit olarak bölünerek uygulanacağı belirtilmiş iken 29.07.1983 tarihli ve 2869 sayılı Kanun ile 61. maddede değişiklik yapılarak genel bakımdan iş süresinin haftada en çok 45 saat olduğu ve bu sürenin haftada 6 iş günü çalışılan işlerde günde 7,5 saati geçmemek üzere ve Cumartesi günleri kısmen veya tamamen tatil eden işyerlerinde haftanın çalışılan günlerine eşit ölçüde bölünerek uygulanacağı hükme bağlanmıştır.

18. Bununla birlikte 10.06.2003 tarihinde yürürlüğe giren ve 1475 sayılı İş Kanunu'nu 14. maddesi dışında tümüyle yürürlükten kaldıran 4857 sayılı Kanun'un "Kısmî süreli ve tam süreli iş sözleşmesi" başlığını taşıyan 13. maddesinde "İşçinin normal haftalık çalışma süresinin, tam süreli iş sözleşmesiyle çalışan emsal işçiye göre önemli ölçüde daha az belirlenmesi durumunda" yapılan sözleşmenin kısmî süreli olduğu öngörülmüştür. Çalışma süresinin aynı Kanun'un 63. maddesinde haftada en çok 45 saat olduğu düzenlenmiştir. 4857 sayılı Kanun'da konu hakkında

açık düzenleme yapılmamış ise de 13. maddenin gerekçesinde "Kısmi süreli iş sözleşmesinin tanımı verilirken Yönerge hükümlerindeki ölçütler dikkate alındığı gibi, tam süreli iş sözleşmesi karşısında kısmi süreliden söz edebilmek için "önemli ölçüde daha az" bir haftalık çalışma süresinin sözleşmede tespit edilmiş olması da aranmıştır. Örneğin işyerinde uygulanan tam süreli iş sözleşmesi için haftalık çalışma süresi 40 saat ise, kısmi süreli çalışma için 2, 3 saat gibi daha az çalışma değil, hiç olmazsa tam sürenin üçte ikisinden daha az olan otuz saatin altındaki haftalık çalışma süresine göre istihdam edilen işçi kısmi süreli sözleşmeye göre istihdam edilen kimse olarak kabul edilecektir." yönünde açıklamaya yer verilerek haftalık çalışma süresinin en azından üçte ikisinden az çalışmayı öngören iş sözleşmesinin kısmî süreli kabul edilmesi gerektiği belirtilmiştir. Diğer taraftan 06.04.2004 tarihinde yürürlüğe giren İş Kanununa İlişkin Çalışma Süreleri Yönetmeliği'nin 6. maddesinde de işyerinde tam süreli iş sözleşmesi ile yapılan emsal çalışmanın üçte ikisi oranına kadar yapılan çalışmanın kısmî süreli çalışma olduğu düzenlenmiştir.

19. Nitekim Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun 15.10.2025 tarihli ve 2024/10-406 Esas, 2025/633 Karar ile 24.01.2024 tarihli ve 2022/10-1241 Esas, 2024/9 Karar sayılı kararlarında da aynı ilkeler benimsenmiştir.

20. Somut olayda davacının, davalılar ... ve müteveffa ...'a ait evde 01.10.1987 tarihinden itibaren ev hizmetlerinde geçtiği iddia edilen çalışmalarının tespiti talebiyle açtığı davada İlk Derece Mahkemesince, aynı apartmanda veya çevre işyerlerinde mükellef veya sigortalı işçi olarak kayıtlara geçmiş tanıkların ve özellikle aynı apartmanda görevli olarak çalışan tanık ...'ın beyanları ile çalışma ilişkisinin doğrulandığı ancak 01.01.2001 tarihinden sonraki dönem yönünden davacının kendi beyanı ile sabit olduğu üzere haftanın üç gününden fazla çalışmadığı gerekçesiyle davalılar ... ve müteveffa ... miraşçıları yönünden davanın kısmen kabulü ile davacının 15.10.1987-31.12.2000 tarihleri arasındaki hizmetlerinin tespitine, 01.01.2001-21.11.2013 tarihleri arasındaki döneme ilişkin talebin reddine, davalı ...'a ait işyerinden yapılan bildirimin ise fiili çalışmaya dayanmadığı belirtilerek davanın bu davalı yönünden husumet yokluğundan reddine karar verilmiş ise de tanık anlatımlarının ve yapılan yargılamanın davacının çalışmalarının kapsam ve niteliğini ortaya koyma noktasında yeterli olmadığı, kararın eksik araştırma ve incelemeye dayandığı anlaşılmaktadır.

21. Bu itibarla davacının davalılara ait evde temizlik, ütü ve yemek yapma işlerini yerine getirdiği anlaşılmakla eve komşu işyeri ve apartmanlarda uzun yıllar oturan ya da yakın yerlerde kayıtlara geçmiş çalışanların (diğer evlerde çalışanlar, komşu market ve bakkal işleten ve çalışanlar, site güvenlik görevlisi vb olarak görev yapmış kişiler) ve tanık ...'in beyanında ismi geçen eşinin açık kimlik bilgileri ve adresleri tespit edilerek tanık sıfatıyla beyanları alınmalı, kargo teslimlerinin hangi saatte yapıldığı araştırılmalı, bu şekilde toplanacak deliller ile toplanmış deliller birlikte değerlendirilmek suretiyle davacının çalışmasının kısmî veya tam zamanlı olup olmadığı belirlenmeli; reddedilen dönem yönünden ise davacının çalışmasının haftada üç gün ve üzerinde olduğunun anlaşılması durumunda sürekli çalışma olduğu kabul edilmeli, haftada üç gün ve üzerinde çalışma olmadığının belirlenmesi hâlinde 01.01.2001 tarihinden önceki dönem bakımından dava tarihi itibarıyla hak düşürücü sürenin geçip geçmediği irdelenerek sonucuna göre karar verilmeli ayrıca davacının davalı ... adına tescilli işyerinden yapılan bildirimin fiili

çalışmaya dayanmadığı tespit edildiği takdirde bu işyerinden yapılan bildirimlerin iptali gerektiği göz önünde bulundurulmalıdır.

22. Hâl böyle olunca direnme kararının yukarıda açıklanan genişletilmiş gerekçe ve nedenlerden dolayı bozulması gerekmiştir.

VII. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Davacı, davalılar ... ve ... mirasçıları ile Kurum vekillerinin temyiz itirazlarının kabulü ile direnme kararının yukarıda açıklanan genişletilmiş gerekçe ve nedenlerden dolayı 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (HMK) 371. maddesi gereğince BOZULMASINA,

İstek hâlinde temyiz peşin harçlarının yatıranlara geri verilmesine,

Dosyanın HMK'nın 373. maddesinin 1. fıkrası uyarınca İlk Derece Mahkemesine, karardan bir örneğin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

25.02.2026 tarihinde oy birliğiyle kesin olarak karar verildi.